

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 14CoP/206/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1623200102
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bundzel
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:1623200102.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bundzela a sudcov JUDr. Róberta Foltána a JUDr. Kristíny Srnkovej, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, toho času umiestnená: Centrum pre deti a rodiny A. C., D. D. E. XX, F., zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Malacky, Záhorácka 60A, 901 01 Malacky, dieťa rodičov – matka: G. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. J. XXX, I. J. a otec: K. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. M. E. XXX/XX, N., korešpondenčná adresa: O. XXX, I. J., za účasti Krajskej prokuratúry v Bratislave, so sídlom Vajnorská 47, 812 56 Bratislava 1, v konaní o návrhu matky o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloleťmu dieťaťu a návrhu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, so sídlom Malacky, Záhorácka ul. č. 2942/60A, na nariadenie ústavnej starostlivosti nad maloletou, o odvolaní Okresnej prokuratúry Malacky proti rozsudku Okresného súdu Malacky č. k. 8P/5/2023-289 zo dňa 25.06.2024 takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti **zrušuje** a vec mu **vracia** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie odvolaním napadnutým rozsudkom nariadil nad maloletou A. ústavnú starostlivosť, ktorá sa bude vykonávať v Centre pre deti a rodiny A. C., P., A. A. D. D. XX/X, F. (výrok I.). Súčasne uložil otcovi a matke povinnosť prispievať na výživu maloletej A. tak, že každý z nich je povinný prispievať sumou 150 Eur mesačne počnúc právoplatnosťou rozsudku v časti výroku o nariadení ústavnej starostlivosti nad maloletou A., ktoré budú obaja zasielať vždy do 15. dňa v mesiaci vopred na účet zariadenia, v ktorom maloletá A. je, resp. bude aktuálne umiestnená (výroky II. a III.). Zároveň rozhodol o zákaze styku matky a otca s maloletou A. (výroky IV. a V). S účinnosťou od právoplatnosti napadnutého rozsudku zrušil neodkladné opatrenie súdu prvej inštancie č. k. 8P/133/2023-15 zo dňa 17.08.2023 (výrok VI.). Konanie o návrhu matky na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej A. zastavil (výrok VII.) a o trovách konania rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov ich náhradu nepriznal (výrok VIII.).

2. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 28 ods. 1, § 44 ods. 1, 2 a 4, § 54 ods. 1 až 5, § 55 ods. 1 až 3, § 62 ods. 1 až 5, § 75 ods. 1 a 2, § 81 ods. 1 a 2 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o rodine“), podľa § 217 ods. 1 prvá veta, ods. 2, § 231 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) a podľa § 29 ods. 1 a 2, § 121 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CMP“). Z vykonaného dokazovania, najmä s ohľadom na závery vyšetrovania vo veci podozrenia zo spáchania zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby, ako aj vzhľadom na správu z Centra pre deti a rodiny A. C., P., A. A. D. D. XX/X, F. (ďalej len „CDR F.“) zo dňa 06.05.2024 mal za to, že nariadenie ústavnej starostlivosti nad maloletou je dôvodné. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že maloletá bola s vysokou pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou vystavená v domácom prostredí fyzickým atakom, fyzickému a psychickému

násiliu, ktoré vyústilo do nutnosti hospitalizácie dňa 04.08.2023 službou rýchlej zdravotníckej pomoci na Kliniku detskej anestéziológie a intenzívnej medicíny, pričom pri prijatí mala na koži mnohopočetné poranenia, čerstvé škrabance, modriny v rôznom štádiu hojenia, jazvy staršieho dáta, v tvárovej časti početné hematómy postupujúce k ušniciam, čerstvo odretú kožu, vo vlasovej časti početné odreniny čerstvé aj v rôznom štádiu hojenia, na dolnej pere 2 tržné rany, na podnebí petechie, zaschnutú krv, na hrudníku, chrbte a krku početné hematómy v rôznom štádiu hojenia, takisto v okolí pupka, v oblasti genitálu a na končatinách modriny v rôznom štádiu hojenia, odreniny na horných končatinách, bol zistený subdurálny hematóm, poškodenie očnicovej dutiny, v brušnej dutine voľnú tekutinu a prítomné posttraumatické zmeny. Z uvedeného násilia na maloletej je podozrivý partner matky, pričom je zrejmé, že matka nebola schopná uchrániť maloletú pred takýmto utrpením. Zároveň vyvstáva otázka, či sa aj ona nepodieľala (či už aktívne alebo pasívne) na takomto konaní. Konštatoval, že je zrejmé, že domáce prostredie sa pre maloletú stalo zdraviu, resp. život ohrozujúcim, preto musel pristúpiť k vyňatiu maloletej z daného prostredia (okamžite nariadením neodkladného opatrenia) a následne rozhodnúť o ďalšej starostlivosti o maloletú. Súd prvej inštancie zvažoval možnosť zverenia maloletej do náhradnej osobnej starostlivosti starej matke (ktorá si podala samostatný návrh a prvoinštančný súd vo veci vedie osobitné konanie), avšak na základe správy podanej CDR F., kde je maloletá v súčasnosti umiestnená v prostredí profesionálnej rodiny, z ktorej vyplýva, že prítomnosť starej matky a kontakty s ňou u maloletej vyvolávajú negatívne spomienky na „K.“ a „B.“ je zrejmé, že maloletá potrebuje akútnu psychologickú intervenciu, do ktorej by sa mala starať matka zapájať postupne, tak, aby jej prítomnosť nevyvolávala u maloletej traumatické spomienky, a preto od tejto možnosti v súčasnosti upustil (konanie o zverenie maloletej do náhradnej osobnej starostlivosti starej matke prerušil). I keď je odňatie dieťaťa z rodinného prostredia závažným zásahom do základných ľudských práv dieťaťa a jeho rodičov, nariadil nad maloletou ústavnú starostlivosť. Vzhľadom k tomu, že maloletá je už na základe nariadeného neodkladného opatrenia umiestnená v CDR F. a v prostredí profesionálnej rodiny daného CDR má vytvorené bezpečné prostredie, dobre sa na profesionálnu matku adaptovala, súd prvej inštancie ju v danom zariadení aj ponechal.

Konštatoval, že vzhľadom k tomu, že maloletá bola v domácom prostredí vystavená násilnému konaniu (nie je zrejmé, aké následky toto konanie na maloletej zanechá), pričom nie je zistené v akej miere sa na danom konaní podieľala matka, pričom mal za to, že pravdepodobne bude čeliť trestnému konaniu. Za stavu, že otec o maloletú nemá žiaden záujem, ako aj z dôvodu zistených skutočností v súvislosti s možným správaním matky, prvoinštančný súd súčasne zakázal stretávanie sa rodičov s maloletou. V tejto súvislosti uviedol, že maloletá bude musieť prejsť psychologickou intervenciou, pričom okrem starej matky by týmto procesom mali prejsť aj obaja rodičia a opätovne budovať vzťah s maloletou a až na základe výsledkov tohto procesu bude možné uvažovať o opätovnom osobnom kontakte rodičov s maloletou.

Súd prvej inštancie zároveň zaviazal každého z rodičov prispievať na výživu maloletej sumou vo výške 150 Eur mesačne počnúc právoplatnosťou rozsudku v časti výroku o nariadení ústavnej starostlivosti nad maloletou. Pri určení výšky výživného prihliadol na schopnosti, možnosti a majetkové pomery oboch rodičov, zohľadnil vek maloletej a jej celkový zdravotný stav. Konštatoval, že obaja rodičia sú zdraví, v perspektívnom veku, kedy matka je riadne zamestnaná s priemerným čistým mesačným príjmom cca 1.000 - 1.100 Eur a otec bol pred umiestnením do výkonu trestu odňatia slobody riadne zamestnaný, a aj keď sa po prepustení ihneď nezamestná, bude mať nárok na podporu v nezamestnanosti. Záverom uviedol, že rodičia voči výške výživného vo výške 150 Eur mesačne nemali námietky.

3. Neodkladné opatrenie č. k. . 8P/133/2023-15 zo dňa 17.08.2023, ktorým súd prvej inštancie rozhodol o vyňatí maloletej zo starostlivosti rodičov pred rozhodnutím súdu vo veci samej, v celosti s účinnosťou od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia s poukazom na § 337 ods. 3 CSP zrušil.

4. Konanie o návrhu matky na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej, vzhľadom na skutočnosť, že ho v celom rozsahu zobrala späť a ostatní účastníci konania so zastavením konania v časti návrhu matky na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej vyjadrili súhlas, súd prvej inštancie s poukazom na ustanovenie § 29 CSP konanie zastavil.

5. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 CMP, keď žiadnemu z účastníkov ich náhradu nepriznal.

6. Rozsudok súdu prvej inštancie napadla riadnym a včasným odvolaním okresná prokurátorka, s poukazom na ust. § 365 ods. 1 písm. b), d), h) CSP a ust. § 62 ods. 1 CMP, v ktorom uviedla, že súd prvej inštancie nariadil nad maloletou ústavnú starostlivosť, pričom toto rozhodnutie odôvodnil

najmä s poukazom na závery vyšetrovania vo veci podozrenia zo spáchania zločinu týrania blízkej a osoby a zverenej osoby a na správu CDR F. zo dňa 06.05.2024. Na základe týchto podkladov mal súd prvej inštancie za preukázané, že maloletá bola s vysokou pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou vystavená v domácom prostredí fyzickým atakom, fyzickému a psychickému násiliu, ktoré vyústilo do nutnosti jej hospitalizácie dňa 04.08.2023. Poukázala na to, že nariadenie ústavnej starostlivosti je krajným a výnimočným opatrením, pričom výnimočnosť prípadu a neúčelnosť iného výchovného opatrenia musia byť preukázané. Uviedla, že nariadiť ústavnú starostlivosť možno len vtedy, ak je výchova dieťaťa vážne ohrozená alebo vážne narušená, nie je možné dieťa zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti alebo pestúnskej starostlivosti. Mala za to, že súd prvej inštancie v rozpore s princípom materiálnej pravdy typickým pre mimosporové konanie, v ktorom je povinný aplikovať tzv. vyšetrovací princíp za účelom zistenia skutočného stavu veci, nevykonal riadne dokazovanie, v ktorom by bolo nepochybne preukázané, že výchova maloletej je vážne ohrozená, resp. vážne narušená. Súd prvej inštancie vychádzal z pravdepodobnosti tejto skutočnosti, pričom nezisťoval žiadnym dôkazným prostriedkom, či sú v súčasnej dobe splnené zákonné podmienky na nariadenie ústavnej starostlivosti. Poukázala na skutočnosť, že z týrania a fyzického násillia voči maloletej je obvinený partner matky, ktorý je trestne stíhaný pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. a) Trestného zákona v súčasnosti už v štádiu konania pred súdom vedeného na Okresnom súde Malacky pod sp. zn. 3T/17/2024 a ktorý sa od augusta minulého roku nachádza vo väzbe. Zároveň je vzhľadom na poznatky prokuratúry dostatočne preukázané, že zo strany partnera matky došlo k viacerým formám fyzického násillia voči maloletej, ktoré vyústilo do jej nútenej hospitalizácie dňa 04.08.2023, dlhodobšie týranie maloletej vyplýva z podanej obžaloby v predmetnej trestnej veci (znalecké dokazovanie, výsluchy svedkov, iné dôkazné prostriedky). Namietala, že prvoinštančný súd žiadnym spôsobom neskúmal a neustálil, či aj zo strany matky dochádzalo k zlému zaobchádzaniu s maloletou, ktoré by ohrozovalo jej zdravotný stav a tým aj výchovu, pričom matka v súdnom konaní tvrdila svoju riadnu starostlivosť o maloletú a to vo svojom podaní z 05.02.2024. Súd prvej inštancie tvrdenia matky nevyvrátil, matku s jej tvrdeniami nekonfrontoval a nezisťoval, aké je v súčasnosti výchovné prostredie a domácnosť matky, či je vhodné pre duševný a telesný vývoj maloletej (vzhľadom na neprítomnosť násilného partnera matky). V konaní nebolo dokazovaním preukázané, že zo strany matky došlo k zanedbávaniu maloletej, v opačnom prípade by takéto správanie matky predstavovalo vážne narušenie výchovy maloletej, čo by odôvodňovalo nariadenie ústavnej starostlivosti. Z odôvodnenia rozsudku vyplývajú len dohady súdu prvej inštancie a potenciálne skutočnosti, ktoré však nie sú spoľahlivo zistené. Ďalej namietala, že prvoinštančný súd poukázal na závery vyšetrovania vo veci podozrenia zo spáchania zločinu týrania blízkej a osoby, ďalej na správu CDR F. zo dňa 06.05.2024 a záznamy CDR F. zo stretnutí maloletej so starou matkou zo dňa 10.04.2024, 17.04.2024 a 10.05.2024, ktoré sú založené v spise súdu prvej inštancie sp. zn. 8P/25/2024, avšak účastníci konania neboli v rozpore s § 204 CSP s listinami CDR F. oboznámení ich prečítaním alebo oznámením ich obsahu, a teda nemali možnosť sa k nim vyjadriť. Dodala, že ak sa súd prvej inštancie oboznámil s trestným spisom vo veci ním vedenej pod sp. zn. 3T/17/2024, bolo potrebné oboznámiť účastníkov konania s tým, ktorá časť predmetného trestného spisu je pre toto konanie relevantná, resp. či z tohto spisu použije napr. znalecký posudok, odborné vyjadrenie, prípadne iné listiny ako listinné dôkazy v tomto konaní, prípadne či súd prvej inštancie považuje za potrebné vykonať výsluch svedkov vypovedajúcich v predmetnej trestnej veci za účelom objasnenia skutočností v posudzovanej veci. V postupe súdu prvej inštancie vzhľadom na rozpor so zásadou priamosti a ústnosti vyjadrenej v § 188 CSP ako i porušenie práva účastníkov konania na spravodlivý proces.

Okresná prokurátorka ďalej v odvolaní namietala určenie miesta zasielania výživného otcom a matkou, čo je v rozpore s § 81 ods. 2 veta prvá Zákona o rodine. Poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave č. k. 11CoP/47/2023-181 zo dňa 31.03.2023, ktorý konštatoval, že zmienenému ustanoveniu nezodpovedá výrok rozhodnutia, v ktorom súd riadne neoznačí takéto zariadenie a nahradí ho neurčitou a nevykonateľnou formuláciou, že „výživné budú obaja rodičia zasielať na účet zariadenia, v ktorom maloletý je, resp. bude umiestnený“. Vzhľadom na uvedené mala za to, že súd prvej inštancie výrokmi II. a III. rozsudku vec nesprávne právne posúdil.

Ďalej namietala, že súd prvej inštancie rozhodol o zákaze styku rodičov s maloletou, pričom vo vzťahu k zákazu styku matky s maloletou nevykonal v podstate žiadne dokazovanie a styk zakázal iba na základe domnienky, že maloletá mohla byť týraná a vystavená násilliu nielen zo strany partnera matky, ale na tomto sa mohla podieľať aj matka. Konštatoval, že pravdepodobne bude čeliť trestnému konaniu, avšak matka túto skutočnosť nepriamo popiera. Mala za to, že nevyhnutnosť zákazu styku matky s maloletou nebola preukázaná, pričom jej nie je zrejmé, na základe čoho súd prvej inštancie dospel k záveru, že uskutočňovanie styku matky s maloletou naozaj ohrozuje jej záujem a že takéto opatrenie

je nevyhnutné v záujme zdravého vývoja maloletej. Poukázala i na zákaz styku otca s maloletou, ktorý prvoinštančný súd odôvodnil nezáujmom otca a žiadnym vzťahom k maloletej, čo však podľa názoru odvolateľky nepredstavuje právne relevantný dôvod na takýto vážny zásah do rodičovských práv otca. Dodala, že otec nebol prítomný v domácnosti, v ktorej žila matka s maloletou a v ktorej malo dochádzať k týraniam maloletej. Uviedla, že prvoinštančný súd v tomto smere nevykonal žiadne dokazovanie odôvodňujúce zákaz styku otca s maloletou. Rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výrokoch IV. a V., t.j. v časti rozhodnutia o zákaze styku rodičov s maloletou považovala za arbitrárne, naplňajúce odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP a § 62 ods. 1 CMP.

Záverom okresná prokurátorka dodala, že s nariadením ústavnej starostlivosti nad maloletou okresná prokuratúra súhlasila, nakoľko to považovala za opodstatnené s ohľadom na ich vlastné poznatky z netrestnej oblasti a predovšetkým s ohľadom na poznatky v trestnej oblasti pri výkone dozoru v trestnej veci obvineného partnera matky a dôkazy nachádzajúce sa v príslušnom trestnom spise. Súd prvej inštancie však nevykonal potrebné dokazovanie a nedodrжал zákonom stanovený procesný postup, preto vzhľadom na potrebu podať odvolanie a žiadala, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. K odvolaniu okresnej prokurátorky sa vyjadril otec maloletej, ktorý uviedol, že s odvolacím návrhom okresnej prokurátorky súhlasí. Dodal, že počas celého vyšetrovania až doposiaľ mu bol zakázaný akýkoľvek styk s maloletou bez uvedenia dôvodu. Uviedol, že dcéru nadovšetko ľúbi a v živote by jej nevedel akokoľvek psychicky ani fyzicky ublížiť. Podoťkol, že nejavil žiadne známky agresívneho správania voči maloletej ani voči jej matke, či už s nimi býval v jednej domácnosti alebo nie. Záverom uviedol, že maloletú dcéru by chceli vychovávať spoločne ako kompletná rodina a verí, že by to mohlo mať lepší dopad na jej psychiku a budúcnosť.

8. K odvolaniu okresnej prokurátorky sa vyjadril kolízny opatrovník, ktorý mal za to, že súdu poskytol dostatočné množstvo správ obsahujúcich relevantné dôvody a dôkazy pre nariadenie ústavnej starostlivosti, o tom v akých pomeroch žije biologická matka a otec, aby mohol súd v predmetnej veci relevantne rozhodnúť. Uviedol, že otec sa v čase konania súdneho pojednávania nachádzal vo väzbe a v doterajšom živote maloletej figuroval iba minimálne, nemal záujem o jej zverenie a nikdy ho ani pred kolíznym opatrovníkom neprezentoval. Konštatoval, že voči matke bolo vznesené obvinenie podľa §206 ods. 1 Trestného poriadku, pretože neposkytla bezpečie svojej maloletej dcére, ako aj stabilitu prostredia, v ktorom sa zdržiavala, neochránila jej dôstojnosť, ako aj jej duševný, telesný a citový vývin. Je otázne a takisto je predmetom vyšetrovania, či sa na týraní maloletej nepodieľala, alebo ho zámerne nekryla. Z uvedeného dôvodu považuje za ohrozujúce, ak by maloletá bola opätovne vystavená starostlivosti a výchove svojej matky, ktorá v minulosti závažným spôsobom vo vzťahu k maloletej zlyhala a nezabezpečila ochranu jej života a zdravia. Kolízny opatrovník skúmal možnosť zverenia maloletej do náhradnej osobnej starostlivosti, pričom konanie vedené pod sp. zn. 8P/25/2024 bolo prerušené konanie po dobu 6 mesiacov. Možnosti prezverenia maloletej sa stále skúmajú, avšak neodkladné opatrenie, na základe ktorého bola maloletá umiestnená v CDR F. už prekročilo dobu 6 mesiacov od vydania. V najlepšom záujme maloletej by bolo, aby bola nariadená nad ňou ústavná starostlivosť a aby mohla maloletá pokračovať v začatom ozdravnom procese jej traumatizácie. Nebolo prospešné, keby jej liečba bola prerušená, resp. ovplyvnená novým prostredím, v ktorom by sa maloletá mohla ocitnúť. Kolízny opatrovník ďalej uviedol, že zákaz styku matky s maloletou považuje pre maloletú za prospešný, keďže je silno traumatizovaná; vyplavované emócie podchyťáva klinická psychologička. Vzhľadom na nízky vek maloletej je potrebný dostatok času, aby dokázala emócie spracovať primerane veku. Poukázal na odborné vyjadrenie znalca PhDr. Igora Obucha z mája 2024, v ktorom v jednotlivých častiach uviedol, že neodporúča, aby maloletá prichádzala do priameho kontaktu s osobami, ktoré jej mohli traumy prípadne spôsobovať ako aj všetky negatívne zážitky pripomínať. Záverom sa kolízny opatrovník vyjadril, že s nariadením ústavnej starostlivosti ako aj so zákazom styku matky s maloletou súhlasí, považuje ich za dôvodné a v najlepšom záujme maloletej s ohľadom na potrebu stability v jej živote, optimalizáciu jej adekvátneho psychického, fyzického a sociálneho vývinu a elimináciu rizika ohrozenia jej života a zdravia a opakovanej retraumatizácie.

9. K odvolaniu okresnej prokurátorky sa vyjadrila matka maloletej, ktorá uviedla, že maloletú od jej umiestnenia v profesionálnej náhradnej rodine stretla trikrát, informácie o tom, kde maloletá žije jej poskytnuté neboli, stretnutie prebehlo s nenadväzovaním kontaktu s maloletou ani s profesionálnou matkou, iba sa pozerala a bola rada, že ju po dlhom čase vidí, pretože jej maloletá dcéra veľmi chýba. Uviedla, že s kolíznym opatrovníkom mala tri stretnutia, po ktorých sa už žiadne preverovanie jej osoby

nekonalo. Ďalej uviedla, že z dôvodu straty dcéry vyhľadala pomoc psychologičky K. Q.. O maloletú sa starala od jej 3 mesiacov sama v byte svojej matky J. H. a s výchovou jej pomáhala aj jej stará matka K. B.. Podotkla, že mala veľmi blízky vzťah s maloletou, nikdy by jej neublížila, vždy mala zabezpečené všetko čo sa týka stravy, materiálnych vecí, chodili na výlety a k rodine, maloletá mala veľa lásky a citových väzieb v celej rodine z jej strany. O maloletú bojuje tak ona ak aj stará matka maloletej, milujú ju, majú o ňu záujem a chcú aby bola doma v rodine do ktorej patrí. U starej matky má pripravenú vlastnú prerobenú detskú izbu. Podotkla, že otec maloletej s ňou nemá vytvorený vzťah a nemá o ňu ani záujem. Taktiež uviedla, že maloletá so starou matkou absolvovala 4 stretnutia, ktoré prebehli bez problémov, nepreukázala žiaden strach. Vyjadrila pohoršenie nad tým, že maloletá mamu nazýva profesionálnou pestúnkou a babku nazýva mamou profesionálnej pestúanky, pričom má za to, že maloletej malo byť vysvetlené, že svoju rodinu má a mali by jej ukazovať aj fotky. Dodala, že vyživovaciu povinnosť si plní. Je zamestnaná v K. R. R. O. G. I. na dobu neurčitú, v práci trávi veľa času; doma ju nič nedrží, pretože jej tam chýba maloletá. Dúfa, že sa maloletá čoskoro vráti domov a nevidí dôvod, prečo by mala byť umiestnená niekde mimo svoju milujúcu rodinu. Má za to, že jej rodina s tým čo sa stalo nemá nič spoločné, ona ako matka zlyhala počas doby, keď bola s p. O., nebola dobrá matka a opora, ktorú potrebovala, a preto mala vycítiť, že maloletá nie je pri ňom šťastná. Uviedla, že fyzicky a psychicky maloletej nikdy neublížila. Záverom zdôraznila, že na sebe pracuje a odlúčenie od maloletej ju stále veľmi trápi. S odvolaním okresnej prokuratorky sa stotožňuje a žiadala, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a aby jej umožnil styk s maloletou, prípadne navrátil maloletú späť do jej rodiny.

10. K vyjadreniu otca maloletej a k vyjadreniu matky maloletej sa vyjadril kolízny opatrovník. K vyjadreniu otca uviedol, že od prípadovej konferencie realizovanej v auguste 2023 sa otec nijakým spôsobom o maloletú nezaujímal, nekontaktoval CDR F. ani kolízneho opatrovníka, neinformoval sa ohľadne maloletej ako sa má, a ako sa po zraneniach lieči a pod.. Na ÚPSVaR Malacky sa dostavil iba raz tento rok v súvislosti s pomocou pri spísaní dokumentu pri uplatnení nároku na náhradu škody a ujmy spôsobenej maloletej. Kolízny opatrovník považuje za nepreukázané, že by medzi otcom a maloletou boli vytvorené akékoľvek citové, či vzťahové väzby. Podotkol, že pri umiestňovaní maloletej do zariadenia bol otec kontaktovaný, na čo reagoval smiechom, následne podráždene a nechotne. Z telefonického rozhovoru bolo badať známky požitia alkoholických nápojov, situáciu nemal v úmysle riešiť. Doposiaľ nikdy z jeho, či matkiných úst nepadlo, že by maloletú chceli vychovávať ako kompletná rodina. Matka na sociálnom šetrení uviedla, že s otcom maloletej pár netvorí a upozornila i na skutočnosť, že má otec nastúpiť do výkonu trestu odňatia slobody. Samotná matka uviedla, že otec s maloletou nemá vytvorený žiadny vzťah a ani nemá o ňu záujem. Kolízny opatrovník mal za to, že otec nepreukázal žiadnu snahu chrániť maloletú a neposkytuje vo vzťahu k nej ani vhodný mravný vzor.

K vyjadreniu matky kolízny opatrovník uviedol, že voči nej je v súvislosti s týraním maloletej vedené trestné konanie, ktoré nie je ukončené a nevidí dôvod zverenia maloletej do jej starostlivosti. Uviedol, že sa preveruje, či sa matka na skutkoch vo vzťahu k maloletej priamo alebo nepriamo nepodieľala. Na dopyt súdu kolízny opatrovník realizoval sociálne šetrenie u matky, kde skúmal materiálne zabezpečenie, úmysly s maloletou do budúcnosti, psychickú stránku matky a všetky zistenia uviedli v správe súdu. Podotkol, že po vyňatí maloletej z domáceho prostredia mala maloletá veľký problém s príjmom potravy, kedy ponúkanú stravu nepoznala alebo odmietala. Stará matka maloletej na súdnom pojednávaní uviedla, že ak bude treba, nedovolí matke styk s maloletou, vzhľadom na jej psychický stav. Kolízny opatrovník v tomto smere vyjadril obavu, že maloletá by sa s matkou u starej matky mohla stretávať. Maloletá je v starostlivosti u klinickej psychologičky, aby zvládala spracovávať vyplavované traumy, a preto považuje za žiaduce dopriať maloletej čas, nemeniť prostredie a ponechať ju v ústavnej starostlivosti. K fotkám rodiny maloletej uviedol, že tieto neboli maloletej ukazované a rodina jej nebola pripomínaná na základe hlbkej traumy, ktorú prežila v rodinnom prostredí, pričom pripomenul, že maloletá skončila v nemocnici, kde musela byť pod neustálym dohľadom vzhľadom na jej zranenia. Maloletá reagovala hysterickým plačom, keď profesionálna náhradná matka napríklad na ceste z obchodu či prechádzky domov zmienila slovo „domov“, ktoré v maloletej vyvolávalo strach, obavy a plač. Kolízny opatrovník tiež uviedol, že v profesionálnej náhradnej rodine, do ktorej bola maloletá umiestnená ako veľmi malá, jej bolo poskytnuté zázemie a maloletá nadobudla potrebu oslovovať profesionálnu náhradnú mamu slovom „mama“, hoci jej bolo vysvetľované, že nie je jej skutočná matka. K vyjadreniu matky, že nemá nič spoločné s tým, čo sa stalo, podotkol, že sama priznala, že ju bývalý partner udrel, napriek tomu s ním ostávala vo vzťahu, neodišla od neho, nechávala mu strážiť maloletú, hoci mohla predpokladať, že sa k nej nebude adekvátne správať, zároveň si povest' bývalého partnera mohla v obci overiť. Dodal, že so starou matkou sa podľa slov matky navštevovali pomenej, maloletá teda s ňou nemohla mať dostatočne vybudovaný vzťah. Kolízny opatrovník preto, vzhľadom na uvedené

skutočnosti a prebiehajúcu terapiu maloletej u klinickej psychologičky, odporučil nemeniť prostredie maloletej a ponechať ju v ústavnej starostlivosti, s čím obaja rodičia na pojednávaní súhlasili a nijako rozhodnutie súdu prvej inštancie nenamietali.

11. K vyjadreniu otca maloletej, k vyjadreniu matky maloletej a k vyjadreniu kolízneho opatrovníka sa vyjadrila okresná prokurátorka. K vyjadreniu otca uviedla, že v ňom potvrdzuje skutočnosť uvádzanú prokuratúrou v odvolaní, a síce, že súd prvej inštancie ohľadom zákazu styku otca s maloletou nevykonal dokazovanie. V ostatnom otcove vyjadrenie neobsahuje právne relevantnú argumentáciu vo vzťahu k odvolaniu a z tohto dôvodu sa k nemu nevyjadrila.

K vyjadreniu matky uviedla, že žiadnym spôsobom vecne nereaguje na podané odvolanie, ale uvádza svoj pohľad na súčasnú situáciu a vývoj udalostí, ktorý k nej viedol. Keďže matkou uvádzané skutočnosti nie sú právne relevantnou argumentáciou vo vzťahu k odvolaniu, prokurátorka sa k nim nevyjadrila.

K vyjadreniu kolízneho opatrovníka uviedla, že tento uvádza vecné a skutkové argumenty, ktoré majú podporiť odvolaním napadnutý rozsudok. Napriek tomu, že prokuratúra disponuje uvádzaným odborným vyjadrením, ktoré bolo znalcom vyhotovené v trestnom konaní, súd prvej inštancie znalca nevy počul, odborné vyjadrenie ako listinný dôkaz na pojednávaní neprečítal ani neoboznámil účastníkov konania s jeho obsahom. Uvedené rovnako platí o ďalších dokladoch, ktoré mali byť kolíznym opatrovníkom v konaní súdu predložené. Mala za to, že vyjadrenie kolízneho opatrovníka nepriamo potvrdzuje, že vo veci nebolo vykonané riadne dokazovanie a odvolanie bolo podané dôvodne.

12. Zo správy CDR F. zo dňa 09.09.2024 vyplynulo, že maloletá sa naďalej nachádza v profesionálnej náhradnej rodine pani S.. B. v K., kde prospieva po psychomotorickej stránke a úspešne napreduje, cíti sa v bezpečí, je zahŕňaná veľkou láskou a profesionálnu náhradnú rodinu má rada. V čase podania správy mala maloletá 3 roky a 4 mesiace, vážila cez 14,6kg a merala 96cm; jedla všetko okrem surového ovocia a zeleniny, jogurtov a spracovaných mäsových výrobkov. V profesionálnej náhradnej rodine je spokojná, veselá a ľúbi ju; prejavuje sa na nej i veku typické obdobie vzdoru. Nikoho z biologickej rodiny nespomína, taktiež od poslednej správy v menšej frekvencii spomína p. O., kedy zo správy profesionálnej náhradnej rodiny vyplýva nasledovné: „Občas spomína K., hlavne jej utkvelo v pamäti, že je dával do pusy kako a je škaredý.“ Reakcie maloletej sú spontánne, „K.“ spomenie pri hre, kedy by málokto čakal, že si na menovaného spomenie. Odborný tím CDR vníma maloletú ako šťastnú, veselú, s mnohými podnetmi, ktoré dostáva od celej profesionálnej náhradnej rodiny, taktiež ju vníma ako veľmi dôverčivú. Maloletá od 02.09.2024 začala navštevovať predškolské zariadenie. Na nové prostredie sa adaptuje úspešne, počiatkové ťažkosti s konzumáciou stravy sa zlepšujú, v škôlke je šťastná, veselá, s rovesníkmi komunikuje, hrá sa a spolupracuje i s učiteľkami. Profesionálna náhradná rodina v tomto smere nehľási žiadne výchovné ani adaptačné problémy.

Maloletá začala navštevovať Ambulanciu klinickej psychológie a psychoterapie Váš psychológ, s.r.o., jej ošetrovujúcim psychológom je K. R. K.. Maloletá navštevuje ambulanciu v dohodnutých termínoch, od 12.06.2024 do dňa podania správy absolvovala 4 stretnutia formou hravej terapie. Maloletá s psychologičkou spolupracuje, žiadne problémy v komunikácii a práci s dieťaťom CDR F. neboli hlásené. Maloletá podľa potreby navštevuje pediatra, zároveň absolvuje kontroly v odborných ambulanciách v Bratislave, ktoré boli odporúčané po hospitalizácii, a to v chirurgickej ambulancii a v neurochirurgickej ambulancii. Zdravotný stav maloletej je stabilizovaný.

Matka maloletej a stará matka maloletej volajú do CDR F. raz do týždňa (jeden týždeň matka, druhý týždeň stará matka), informujú sa ohľadne maloletej a občas žiadajú poslanie fotografií, čo im je umožnené. Prababka maloletej sa na ňu informovala dvakrát.

13. Zo správy o maloletej zo dňa 17.09.2024 vyhotovenej kolíznym opatrovníkom vyplynulo, že dňa 24.07.2024 bolo realizované stretnutie kolízneho opatrovníka s klinickou psychologičkou K. K., ktorú ooznámili s problematikou ohľadne maloletej, ako i so skutočnosťou, že kontakt na ňu odovzdali starej matke maloletej, ktorá má záujem si maloletú vziať do náhradnej osobnej starostlivosti, a ktorej súd odporučil najskôr absolvovať individuálne terapie a neskôr spoločné terapie s maloletou. Stará matka začala absolvovať terapie až od 19.08.2024 u inej psychologičky, čím premrhala dva mesiace času. Postupom terapie sa K. K. skontaktuje s psychologičkou starej matky, aby zistila, či je vhodný čas terapie starej matky a maloletej začať spájať.

K. K. kolíznemu opatrovníkovi uviedla, že na nadviazanie vzťahu s maloletou potrebuje cca 10 stretnutí, používa terapiu hrou, vzhľadom na jej nízky vek musí pristupovať opatrne a jemne. K otázke možnej zmeny terapeuta v budúcnosti uviedla, že by maloletá mohla stratiť dôveru, nový terapeut by si ju musel opätovne získať a celý proces by sa posunul na začiatok. Súčasne dodala, že filiálnu terapiu

alebo terapiu hrou používa málo detských klinických psychológov, pričom v okolí G. K. G. I. nie sú žiadni. K poskytnutiu správy o priebehu terapie maloletej sa vyjadrila, že vzhľadom na citlivosť údajov o zdravotnom stave maloletej ju kolízneho opatrovníkovi poskytnúť nemôže, ale na pokyn súdu správu vypracuje a predloží súdu.

14. Ku správe kolízneho opatrovníka zo dňa 17.09.2024 sa vyjadrila matka maloletej, ktorá uviedla, že trvalo žije u svojej matky, o byt sa riadne stará, je v ňom čisto a poriadok. K vyjadreniu kolízneho opatrovníka vo vzťahu k pomerom, v akých žije, uviedla, že pravdepodobne narážal na fotku vyhotovenú u obžalovaného po prehľadani bytu políciou, avšak kým sa v byte zdržiavali s maloletou, nikdy tam neporiadok nebol. Ďalej uviedla, že od 11.09.2023 pracuje pre K. R. & R. A. A., má zmluvu na dobu neurčitú, od januára 2024 pracuje na nočné smeny a cez víkendy má ešte jednu brigádu. Pravidelne navštevuje psychologičku K. Q. a žije normálny život aký žila i s maloletou, kým ho nenarušila prítomnosťou obžalovaného K. O..

Bola oboznámená s tým, že maloletú zatiaľ nedostane, pretože je obvinená za zanedbanie jej starostlivosti, preto hneď žiadala o zverenie maloletej do osobnej starostlivosti svojej matky, ktorá býva v A. Q.. Počas vzťahu s obžalovaným sa so starou matkou maloletej stretli iba párkrát, preto s nemyslí, že by maloletá mala z nej mať nejaké traumy. Pri návštevách maloletej sa k babke správala priateľsky, hrala sa s ňou a bola pri nej. Má za to, že u starej matky v A. Q., kde nemá žiadne spomienky na minulosť, by sa cítila rovnako dobre ako u profesionálnej náhradnej rodiny, bola by tam rovnako ľúbená, šťastná a spokojná. S nariadením ústavnej starostlivosti za situácie, kedy má stará matka o zverenie do osobnej starostlivosti maloletej od začiatku veľký záujem, nesúhlasí.

15. Ku správe kolízneho opatrovníka zo dňa 17.09.2024 a ku správe CDR F. zo dňa 09.09.2024 sa vyjadrila matka maloletej spolu so starou matkou maloletej, a to najmä ku skutočnostiam týkajúcich sa jej záujmu o návštevu klinickej psychologičky K. K.. Uviedla, že kontakt na psychologičku K. K. dostala dňa 25.06.2024 na súdnom pojednávaní, pričom dňa 27.06.2024 na telefónne číslo volala a nechala odkaz o rozhodnutí súdu a svojich údajoch. V rovnaký deň bola zo strany psychologičky kontaktovaná, avšak hovor nestihla z dôvodu rannej smeny v práci, preto im zanechala ďalší odkaz s vysvetlením. Dňa 28.06.2024 opäť psychologičku kontaktovala a nechala odkaz, taktiež volala aj v dňoch 01.07.2024, 02.07.2024, 08.07.2024, avšak vždy sa dovoľala do odkazovej schránky. Kontaktovaná zo strany psychologičky bola dňa 09.07.2024, kedy jej bolo oznámené, že je potrebné sa zaradiť do poradovníka a počkať, kým sa ozvú, čo môže trvať 2 - 3 mesiace. Dňa 08.08.2024 bola kontaktovaná pani K. O. T. od pani psychologičky K. K., ktorá jej dala najbližší možný termín 19.08.2024. Na prvom stretnutí absolvovala psychodiagnostiku a vstupný rozhovor, zároveň jej bolo oznámené, že nemôže mať rovnakú psychologičku ako maloletá, každá bude mať svoju psychologičku a keď bude maloletá podľa psychologičky K. K. pripravená, absolvujú spoločné sedenia. Na preukázanie uvedených skutočností predložila výpisy hovorov, ktoré tvoria prílohu vyjadrenia. Namietala tvrdenie kolízneho opatrovníka, podľa ktorého premrhala dva mesiace. Uviedla, že sedenia u K. T. naďalej pravidelne absolvuje a bude v nich pokračovať kým to bude potrebné, pretože jej na maloletej veľmi záleží.

Zároveň k vyjadreniu CDR F. uviedla, že nie je pravda, že do CDR volá jeden týždeň matka maloletej a druhý týždeň stará matka maloletej. Stará matka volá do CDR každý týždeň a matka každý druhý týždeň. Zároveň im bolo povedané, aby si informácie predávali medzi sebou. Na preukázanie danej skutočnosti predložila výpisy hovorov, ktoré tvoria prílohu vyjadrenia

16. Zo správy CDR F. zo dňa 04.12.2024 vyplynulo, že maloletá sa naďalej nachádza v profesionálnej náhradnej rodine kde prosperuje po psychomotorickej stránke a úspešne napreduje, cíti sa v bezpečí, je zahŕňaná veľkou láskou, profesionálnu náhradnú rodinu má rada a má v nej vytvorené láskyplné, pokojné a bezpečné prostredie, stále sa ubezpečuje, či ju všetci ľúbia. V čase podania správy mala maloletá 3 roky a 7 mesiace, vážila cez 15,4kg a merala 99cm, má rada rozprávky, kreslí si, spieva si, vie naratávať do 10 a pozná farby; stravovanie je bez zmeny, stále odmieta jesť surové ovocie a zeleninu, jogurty, mäsové výrobky a nátierky. Asi dva mesiace si nespomenula na „K.“ ani na nič z toho, čo prežívala. Nikoho zo svojej biologickej rodiny vôbec nespomína. Od septembra 2024 navštevuje materskú školu, ktorú zvláda bez problémov, i keď pri príchode do triedy občas plače, pretože ťažšie zvláda odlúčenie od profesionálnej náhradnej mamy.

Maloletá navštevuje psychologičku K. K. v stanovených termínoch. Žiadny z termínov nebol vynechaný. Dňa 05.11.2024 požiadali K. K. o preposlanie správy o maloletej, ktorú však ku dňu podania správy neobdržali.

Maloletá podľa potreby navštevuje pediatra a absolvuje kontroly v odborných ambulanciách v Bratislave, ktoré boli odporúčané po hospitalizácii, a to v chirurgickej ambulancii a v neurochirurgickej ambulancii. Zdravotný stav maloletej je stabilizovaný.

Stará matka maloletej a matka maloletej volajú do CDR F. raz do týždňa a informujú sa na maloletú, žiadajú o poslanie fotografií, čo im je umožnené. Otec maloletej sa na ňu neinformoval, prababka maloletej sa informovala jedenkrát.

17. Zo správy kolízneho opatrovníka zo dňa 19.12.2024 vyplynulo, že maloletá v starostlivosti profesionálnej náhradnej rodiny naďalej prospieva, po psychomotorickej stránke robí pokroky, jej zdravotný stav je stabilizovaný a psychický stav sa čoraz viac stabilizuje. Maloletá naďalej absolvuje všetky kontroly v odborných ambulanciách a sedenia v ambulancii klinickej psychológie K. K., ktoré jej podľa názoru kolízneho opatrovníka prospievajú. Maloletá navštevuje materskú školu, kde vykazuje pozitívne správanie. K náhradnej osobnej starostlivosti starej matky uviedol, že si nie je istý, či by táto bola maloletej na prospech. Doteraz sa celé okolie maloletej sústredilo na podchytenie jej psychického stavu, intenzívne pracovali a stále pracujú na stabilizovaní vyplavovaných a potlačených emócií. I keď má na zreteli prednosť náhradnej osobnej starostlivosti pre ústavnou starostlivosťou, najlepší záujem maloletej vidí naďalej v nariadení ústavnej starostlivosti. Dodal, že zverením starej matke by síce maloletá získala domov u svojej biologickej rodiny, avšak vyjadril obavu o možný kontakt maloletej s matkou. I prípadné nariadenie zákazu styku matke k maloletej ako aj prísľub starej matky, že maloletú od matky oddelí vníma ako formálnu záležitosť pre súdom, kedy ich dodržiavanie nebude možné nijakým spôsobom odkontrolovať. Opätovne zdôraznil, že matka neochránila zdravie ani psychický stav maloletej a v súčasnosti nie je skončené vyšetrenie, pričom na matku bolo vznesené obvinenie, preto má za to, že matka môže byť pre maloletú ohrozením a styk neodporúča. Zároveň dodal, že matka so starou matkou udržiavajú neustály kontakt a matka býva v byte, ktorý patrí starej matke, v súvislosti s čím poukázal na to, že skôr či neskôr by ku kontaktu maloletej s matkou došlo. K trestnému konaniu p. O. uviedol, že nie je ukončené. Záverom zdôraznil, že maloletá sa v profesionálnej náhradnej rodine cíti bezpečne, členov rodiny si obľúbila a v prípade prezverenia by túto dočasnú rodinu, v ktorej sa cíti spokojne a v ktorej napreduje, stratila. Zdôraznil, že kontaktu starej matky s maloletou brániť nechcú, k čomu dodali, že stará matka a maloletá sa majú zúčastňovať individuálnych sedení v ambulancii klinickej psychológie a po vyhodnotení ich psychologičiek by malo prísť k vzájomnému kontaktu za prítomnosti odborného tímu. K tejto fáze sa zatiaľ nedopracovali.

18. Zo správy kolízneho opatrovníka zo dňa 17.02.2025 vyplynulo, že od podania poslednej správy sa informácie ohľadne maloletej výrazne nezmenili, v prostredí profesionálnej náhradnej rodiny naďalej prospieva, taktiež v materskej škole napreduje, je tam socializovaná a obavu má iba z toho, či pre ňu profesionálna náhradná mama príde, o čom sa potrebuje každý deň ubezpečiť. Kolízny opatrovník maloletú navštívil dňa 20.01.2025 v CDR F., maloletá bola v dobrej nálade, usmievala sa a hrala sa, i keď mu bolo komunikované trucovité obdobie maloletej. Kolízny opatrovník bol informovaný o tom, že maloletá nikoho z biologickej rodiny nespomína, ani si na nikoho nepamätá, zároveň je veľmi naviazaná na profesionálnu náhradnú mamu. CRD F. kolíznemu opatrovníkovi uviedlo, že v novembri počas telefonátu sa matka maloletej dopytovala na tú skutočnosť, že či keď bude maloletá vrátená do biologickej rodiny, bude môcť chodiť na víkendy k profesionálnej náhradnej matke, keďže je aj tak na ňu maloletá navyknutá. Táto otázka pracovníkov CDR F. zarazila, pretože matka pravdepodobne nepočíta s možnosťou, že by maloletá do rodiny vrátená nebola a už riešila to, či môže cez víkendy chodiť maloletá opäť k profesionálnej náhradnej matke.

Maloletá naďalej podstupuje psychologickú intervenciu formou hravej terapie, pričom z odbornej správy ambulancie klinickej psychológie a psychoterapie, ktorú maloletá navštevuje, vyplynulo, že u maloletej bola zaznamenaná prítomnosť opozičného vzdoru, acting-outové tendencie, aktuálne s výraznejším emocionálnym prežívaním, pričom týmito prejavmi maloletá susp. manifestuje zvýšenú vnútornú tenziu. V správe je tiež uvedené, že v rámci hrovej terapie sa vyskytli výroky dieťaťa, ktoré sú významné voči nevhodnému zaobchádzaniu s dieťaťom, prípadne susp. sexuálnym zneužívaním. Ošetrujúca psychologička v správe uvádza, že pri hrovej terapii nerealizujú skupinové stretnutia za prítomnosti maloletého dieťaťa, starej matky a terapeuta, hoci toto bolo cieľom pri odbornej práci s maloletou a bolo to i kolíznym opatrovníkom v klinickej ambulancii interpretované, no z odborného pohľadu klinického psychológa by práve táto forma intervencie mohla narušiť štruktúru už prebiehajúcej hrovej terapie s maloletou a psychoterapeutického vzťahu maloletej s terapeutom. Za najzávažnejší negatívny aspekt potenciálneho stretnutia maloletej so starou matkou v rámci procesu hrovej terapie vníma ošetrujúca psychologička vyvolanie retraumatizácie dieťaťa, keďže cieľom hrovej

terapie je spracovanie negatívnych zážitkov a nie retraumatizovanie. Vzhľadom na závažnosť vyjadrení ošetrojúcej psychologičky a jej odporúčania kolízny opatrovník navrhol zopakovať psychodiagnostické vyšetrenie súdnym znalcom a dodal, že od prvého posúdenia maloletej znalcom PhDr. Igorom už prešlo určité obdobie a maloletá prešla výraznou zmenou oproti minulosti, kedy komunikovala príliš málo. Podotkol, že v predchádzajúcom súdnoznaleckom vyjadrení kontakt biologickej rodiny s maloletou nebol odporúčaný, a preto navrhol opätovne súdnym znalcom posúdiť aktuálnu situáciu maloletej a zistiť, či je maloletá na kontakt s biologickou rodinou, resp. so starou matkou, pripravená. Záverom kolízny opatrovník zdôraznil, že vystavenie maloletej novej retraumatizácii si nemôže vziať na zodpovednosť, nakoľko zastupuje najlepší záujem dieťaťa, ktorý stojí nad všetkým a v tomto prípade si situácia maloletej vyžaduje posúdenie kvalifikovaným odborníkom z odboru psychológie, prípadne psychiatrie.

19. Zo správy kolízneho opatrovníka o priebehu stretnutia maloletej so starou matkou zo dňa 11.04.2025 vyplynulo, že sa intenzívne pokúšal zabezpečiť pre maloletú organizáciu, ktorá by bola nápomocná pri realizácii styku maloletej so starou matkou, nakoľko ambulancia Váš psychológ, s.r.o. negovala jeho dopyt, a teda styk za ich pomoci neprebehol. Prvé stretnutie maloletej so starou matkou sa uskutočnilo dňa 19.03.2025 v CDR F., za prítomnosti riaditeľa CDR F., ich sociálnej pracovníčky a psychologičky a pracovníčky oddelenia sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately. Stretnutie dopadlo z pohľadu všetkých zúčastnených osôb dobre, preto sa ďalšie menej formálne stretnutia maloletej so starou matkou konali dňa 25.03.2025 a dňa 01.04.2025 iba za prítomnosti riaditeľa CDR F.. Uvedené opätovné stretnutia sa opäť niesli v dobrej atmosfére, maloletá nebola napätá ani nervózna, so starou mamou spolupracovala, hrala sa, kreslila a skákala. Riaditeľ CDR mnohokrát hravým a nenásilným spôsobom maloletej dal na vedomie, že je to jej stará mama. Vzhľadom na uvedené bola situácia ohľadne stretnutí maloletej so starou matkou prehodnotená so záverom, že profesionálna náhradná matka bude dvakrát týždenne maloletú odovzdávať na určený čas starej matke, aby si na ňu maloletá plynule navykla. Takéto stretnutie sa uskutočnilo dňa 08.04.2025 od 12:10 hod. do 14:00 hod. a ďalšie stretnutie bolo naplánované na 11.04.2025 od 12:10 hod. do 15:00 hod.. Maloletá zatiaľ reaguje dobre a preto je rozpracovaný ďalší krok, ktorým je pristúpenie ku krátkodobým pobytom maloletej v domácnosti starej matky v mesiaci apríl/máj, aby maloletá spoznala prostredie, kam by mala postupne prejsť do starostlivosti. Za účelom zistenia informácií o tom, ako maloletá reaguje v ambulancii na stretnutia so starou matkou a či sa jej nezačali vyplavovať traumy z minulosti, kolízny opatrovník dňa 11.04.2025 telefonicky kontaktoval psychologičku K. K., ktorá však kolíznemu opatrovníkovi nechcela poskytnúť žiadne informácie. Dodal, že CRD F. nehlási žiadne negatívne reakcie maloletej zo stretnutí so starou mamou, vnímajú však potrebu budovania vzťahovej väzby.

20. Zo správy CDR F. zo dňa 14.04.2025 vyplynulo, že maloletá je v domácnosti profesionálnej náhradnej rodiny spokojná, i keď v poslednom čase je náladová, vynucuje si pozornosť, je plačlivá a vie aj oklamať. Maloletá rada kreslí, chodí von, hrá sa s vnúčatami profesionálnej náhradnej rodiny. Maloletá je šikovná, rada a rýchlo sa učí. CDR F. ďalej uviedlo, že bolo zo strany kolízneho opatrovníka požiadané o zabezpečenie stretnutia maloletej so starou matkou. Zabezpečené stretnutia sa uskutočnili v dňoch 19.03.2025, 25.03.2025, 01.04.2025, 08.04.2025 a 11.04.2025 a ďalšie stretnutia sú naplánované na dni 15.04.2025, 17.04.2025 a 22.04.2025. Každé stretnutie prebiehalo v dobrej atmosfére, u maloletej nebola viditeľná tenzia, bola spokojná, neplakala, ukazovala čo od babky dostala, i keď starú matku zatiaľ neoslovuje slovom babka.

Maloletá navštevuje materskú školu, jej stravovacie návyky sa zlepšujú, avšak maloletá prežíva plačlivé obdobie, vyžaduje si pozornosť a ťažko prijíma, keď p. učiteľka venuje pozornosť inému dieťaťu. Objavilo sa i agresívne správanie maloletej voči spolužiakom. Plač a negatívne reakcie však rýchlo miznú.

Maloletá podľa potreby navštevuje pediatra a chodí na kontroly do chirurgickej ambulancie a do neurochirurgickej ambulancie v Bratislave. Najbližšia kontrola je naplánovaná na 13.06.2025 v chirurgickej ambulancii. Zdravotný stav maloletej je stabilizovaný. Maloletá naďalej navštevuje ambulanciu klinickej psychológie, kde nepretržite pokračuje v terapiách a stretnutiach podľa stanovených termínov. Psychologička pôsobiaca v CDR F. maloletú hodnotí tak, že zvládne všetky úlohy hrubej motoriky, koordinácie rúk a očí, reči, učenia a emocionálneho a sociálneho vývinu zodpovedajúceho jej veku.

Biologická matka a stará matka volajú do CDR F. jedenkrát do týždňa a informujú sa na maloletú, ako aj žiadajú zaslanie fotografií maloletej. Biologický otec sa od poslednej podanej správy na maloletú neinformoval a prababka maloletej sa telefonicky informovala dvakrát.

21. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 3 ods. 5 písm. b/ CMP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b), d), h) CSP v spojení s § 62 ods. 1 CMP), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), s prihliadnutím na prípadné vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 CMP), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie okresnej prokurátorky je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie bolo potrebné v napadnutej časti nariadenia ústavnej starostlivosti nad maloletou a v súvisiacich výrokoch o určení výživného rodičom a zákazu styku rodičov s maloletou zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

22. Predmetom konania na súde prvej inštancie bolo rozhodovanie o návrhu na nariadenie ústavnej starostlivosti a s tým súvisiacou povinnosťou rodičov platiť výživné na maloleté dieťa po dobu trvania ústavnej starostlivosti ako i o zákaze styku rodičov s maloletým dieťaťom.

23. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bola nariadená ústavná starostlivosť nad maloletou, zároveň bola otcovi aj matke uložená povinnosť prispievať na výživu maloletej sumou 150 Eur mesačne počnúc právoplatnosťou rozsudku v časti výroku o nariadení ústavnej starostlivosti nad maloletou, ktoré budú obaja zasielať vždy do 15. dňa v mesiaci vopred na účet zariadenia, v ktorom maloletá je, resp. bude aktuálne umiestnená, a ktorým bol súčasne zakázaný styk otca s maloletou ako aj styk matky s maloletou.

24. Podľa § 28 ods. 1 a ods. 2 Zákona o rodine, súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývin maloletého dieťaťa, zastupovanie maloletého dieťaťa, správa majetku maloletého dieťaťa. Rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujem maloletého dieťaťa.

Podľa § 25 ods. 3 Zákona o rodine, ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd obmedzí styk maloletého dieťaťa s rodičom alebo zakáže styk maloletého dieťaťa s rodičom, ak nie je možné zabezpečiť záujem maloletého dieťaťa obmedzením styku maloletého dieťaťa s rodičom.

Podľa § 44 ods. 1 Zákona o rodine, náhradnou starostlivosťou je viacero osobitne usporiadaných, na seba nadväzujúcich a vzájomne sa podmieňujúcich dočasných opatrení, ktoré nahrádzajú osobnú starostlivosť rodičov o maloleté dieťa v prípadoch, ak ju rodičia nezabezpečujú alebo nemôžu zabezpečiť.

Podľa § 44 ods. 2 Zákona o rodine, náhradná starostlivosť, na ktorej základe vznikajú vzťahy medzi maloletým dieťaťom a inou osobou, môže vzniknúť len rozhodnutím súdu a jej obsah tvoria práva a povinnosti vymedzené zákonom alebo súdnym rozhodnutím.

Podľa § 44 ods. 3 Zákona o rodine, náhradnou starostlivosťou je zverenie maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti inej fyzickej osoby než rodiča (ďalej len „náhradná osobná starostlivosť“), pestúnska starostlivosť a ústavná starostlivosť.

Podľa § 44 ods. 4 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o tom, ktorý zo spôsobov náhradnej starostlivosti zvolí, vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa.

Podľa § 54 ods. 1 Zákona o rodine, náhradná osobná starostlivosť a pestúnska starostlivosť majú prednosť pred ústavnou starostlivosťou. Pred nariadením ústavnej starostlivosti je súd povinný vždy skúmať, či maloleté dieťa nemožno zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti, a ak to nie je možné, do pestúnskej starostlivosti.

Podľa § 54 ods. 2 Zákona o rodine, súd môže nariadiť ústavnú starostlivosť len vtedy, ak je výchova dieťaťa vážne ohrozená alebo vážne narušená, nie je možné dieťa zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti alebo pestúnskej starostlivosti a

- a) dieťa je osvojiteľné a nie je možné ho zveriť do starostlivosti budúcich osvojiteľov alebo do starostlivosti fyzickej osoby podľa osobitného predpisu,
- b) rodičia dieťaťa nežijú alebo im v starostlivosti o dieťa bráni závažná prekážka,
- c) uložené výchovné opatrenie podľa § 37 ods. 3 nevedlo k náprave alebo
- d) rodičia dieťaťa sú pozbavení výkonu rodičovských práv.

Podľa § 54 ods. 3 Zákona o rodine, za vážne ohrozenie alebo vážne narušenie výchovy maloletého dieťaťa sa nepovažujú nedostatočné bytové pomery alebo majetkové pomery rodičov maloletého dieťaťa.

Podľa § 54 ods. 4 Zákona o rodine, ak súd nerozhodol podľa § 39 ods. 2 a 3 alebo podľa § 56, sú rodičia maloletého dieťaťa naďalej jeho zákonnými zástupcami a spravujú jeho majetok.

Podľa § 54 ods. 5 Zákona o rodine, súd v rozhodnutí, ktorým nariaďuje ústavnú starostlivosť, musí presne označiť zariadenie, do ktorého má byť dieťa umiestnené. Pri rozhodovaní o ústavnej starostlivosti a označení zariadenia súd vždy prihliadne na citové väzby maloletého dieťaťa k rodičom, súrodencom a iným blízkym osobám a zohľadní možnosti zariadenia na utvorenie podmienok na zachovanie rodinných a citových vzťahov dieťaťa, jeho rodičov a súrodencov.

Podľa § 55 ods. 1 Zákona o rodine, súd sústavne sleduje spôsob výkonu ústavnej starostlivosti a najmenej dvakrát do roka hodnotí jej účinnosť, najmä v súčinnosti s orgánom sociálnoprávnej ochrany detí, obcou a s príslušným zariadením, v ktorom je maloleté dieťa umiestnené.

Podľa § 55 ods. 2 Zákona o rodine, ak súd nariadil ústavnú starostlivosť z dôvodov, ktoré sú na strane rodičov, v rozhodnutí zároveň určí rodičom dieťaťa primeranú lehotu na úpravu ich rodinných a sociálnych pomerov tak, aby mohli osobne vykonávať starostlivosť o maloleté dieťa. Ak rodičia úpravu svojich rodinných a sociálnych pomerov v určenej lehote zabezpečia, súd ústavnú starostlivosť zruší. Ak rodičia úpravu svojich rodinných a sociálnych pomerov v určenej lehote nezabezpečia, súd začne aj bez návrhu konanie o zverení dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti alebo konanie o zverení dieťaťa do pestúnskej starostlivosti.

Podľa § 55 ods. 3 Zákona o rodine, súd zruší ústavnú starostlivosť najmä vtedy, ak maloleté dieťa možno zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti alebo do pestúnskej starostlivosti alebo ak zanikli dôvody, pre ktoré bola nariadená.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu

výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 75 ods. 2 Zákona o rodine, výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Podľa § 81 ods. 1 Zákona o rodine, ak súd rozhodne o umiestnení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti, pestúnskej starostlivosti, o nariadení ústavnej starostlivosti alebo o uložení ochrannej výchovy, upraví aj rozsah vyživovacej povinnosti rodičov alebo iných osôb povinných poskytovať maloletému dieťaťu výživné.

Podľa § 81 ods. 2 Zákona o rodine, súd v rozhodnutí, ktorým nariaďuje ústavnú starostlivosť, súčasne uloží rodičom alebo iným fyzickým osobám povinným poskytovať dieťaťu výživné povinnosť, aby výživné poukazovali zariadeniu, do ktorého má byť dieťa umiestnené. Ak povinný podľa prvej vety neplní vyživovaciu povinnosť poukazovaním výživného zariadeniu, má toto zariadenie právo vykonávať úkony vo veciach uplatňovania nárokov na výživné maloletého dieťaťa, vrátane uplatňovania týchto nárokov v exekučnom konaní vo svojom mene a na účet maloletého dieťaťa.

Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 35 CMP, súd je povinný zistiť skutočný stav vecí.

Podľa § 220 ods. 2 CSP, v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

Podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

25. Zverenie maloletého dieťaťa do starostlivosti inej fyzickej osoby príp. právnickej osoby ako rodiča je výnimkou zo zásady, že vychovávať maloleté dieťa je predovšetkým úlohou rodičov a možno k nemu pristúpiť iba na základe starostlivého, spoľahlivého a dôkladného objasnenia tých okolností, ktoré odôvodňujú záver, že žiadny z rodičov nie je schopný náležitým spôsobom zaistiť riadnu starostlivosť o svoje maloleté dieťa. Ústavná starostlivosť je osobitnou formou štátom sprostredkovanej a zabezpečovanej náhradnej starostlivosti o maloleté dieťa, ktorá nahrádza osobnú starostlivosť rodičov o maloleté dieťa v prípadoch, ak ju rodičia nezabezpečujú alebo nemôžu zabezpečiť. Zákon o rodine výslovne uvádza, že tak náhradná osobná starostlivosť ako aj pestúnska starostlivosť majú prednosť pred ústavnou starostlivosťou a súd musí pred nariadením ústavnej starostlivosti vždy skúmať, či maloleté dieťa nemožno zveriť do niektorej z týchto dvoch uvedených foriem náhradnej starostlivosti, kedy z dikcie zákona zároveň vyplýva, že o zverení do pestúnskej starostlivosti môže súd uvažovať len vtedy, ak sa nepodarí zveriť dieťa do náhradnej osobnej starostlivosti. Dôležitý v tomto smere nie je iba subsidiárny charakter ústavnej starostlivosti, ale i skutočnosť, že jej výnimočnosť spočíva v možnosti využitia tohto inštitútu iba v krajnom prípade, kedy všetkými miernejšími a prijateľnejšími alternatívami nie je možné zabezpečiť požadovaný výsledok, ako i skutočnosť, že ju možno nariadiť iba na nevyhnutný čas. Dôvody na strane rodičov, pre ktoré nie sú spôsobilí poskytovať dieťaťu riadnu osobnú starostlivosť, môžu mať subjektívny i objektívny charakter, a teda môžu byť spôsobené zavineným zanedbávaním starostlivosti maloletého dieťaťa alebo i aktuálnou nezavinenou neschopnosťou rodičov postarať sa o

svoje maloleté dieťa. Súd však okrem posúdenia hmotnoprávných podmienok explicitne stanovených Zákonom o rodine pre vyslovenie zverenia maloletého dieťaťa do ústavnej starostlivosti je povinný v neposlednom rade prihliadať a rešpektovať predovšetkým záujem maloletého dieťaťa.

26. Nemožno poprieť, že je v záujme každého maloletého dieťaťa v najširšom slova zmysle, aby vyrastalo a bolo vychovávané v prirodzenom rodinnom prostredí a súd je povinný v každej konkrétnej veci náležite skúmať a za tým účelom i náležite zistiť skutočný stav veci, a na základe neho posúdiť, či existujú dôvody pre nariadenie ústavnej starostlivosti. V záujme dieťaťa je predovšetkým to, aby vyrastalo v atmosfére šťastia, lásky, porozumenia, stability, tolerance a harmónie, aby jeho výchova smerovala k pozitívnemu rozvoju jeho osobnosti, nadania a rozumových a fyzických schopností, mravnému, k duchovnému a sociálnemu rozvoju a aby boli súčasne rešpektované jeho práva uvedené v Dohovore o právach dieťaťa, no i v početných medzinárodných dokumentoch, ktorými je Slovenská republika viazaná a z ktorých súdu vyplýva povinnosť dôsledne rešpektovať, chrániť a v prvom rade prihliadať na záujmy maloletého dieťaťa. „Byť spolu“ je pre rodiča a jeho dieťa podľa ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva základným prvkom rodinného života a vnútroštátne opatrenia, ktoré im v tom zabraňujú, sú zásahom do práva chráneného čl. 8 Dohovoru.

27. Súd prvej inštancie podľa názoru odvolacieho súdu vyššie uvedené skutočnosti pri svojom rozhodnutí nezohľadnil, kedy svoje rozhodnutie o nariadení ústavnej starostlivosti nad maloletou založil na pravdepodobnosti naplnenia hmotnoprávnej podmienky v zmysle § 54 ods. 2 Zákona o rodine, a to že výchova maloletej je vážne ohrozená alebo vážne narušená. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutočnosti, že vtedajší partner matky maloletej, t. j. pán O., je podozrivý (neskôr i obžalovaný) zo spáchania trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby vo vzťahu k poškodenej maloletej, pričom zároveň konštatoval, že matka nebola schopná maloletú pred utrpením ochrániť, a preto vyvstáva otázka, či aj samotná matka maloletej sa aktívne alebo pasívne nepodieľala na danom konaní. Uvedená skutočnosť nebola zo strany prvoinštančného súdu spoľahlivo zistená, kedy za účelom riadneho zistenia skutočného stavu veci, nebolo vykonané náležité dokazovanie a v rozpore s princípom materiálnej pravdy pre mimosporové konanie typickým, dospel k záveru o dôvodnosti nariadenia ústavnej starostlivosti nad maloletou. Odvolací súd vnímajúc závažnosť prejednávanej veci a zohľadňujúc skutočnosť, že na základe vykonaného dokazovania bolo evidentné, že s pravdepodobnosťou hraničiacou istote bola maloletá v domácom prostredí zo strany väzobne stíhaného p. O. vystavovaná fyzickým atakom a fyzickému i psychickému násiliu, ktoré dňa 04.08.2023 vyústilo do nutnosti hospitalizácie maloletej na oddelení jednotky intenzívnej starostlivosti, z dôvodu jej vážneho a akútne zhoršeného zdravotného stavu, spočívajúceho v upadnutí do bezvedomia po očividnom fyzickom týraní, konštatoval, že i keď okamžité vyňatie maloletej z domáceho prostredia formou nariadenia neodkladného opatrenia bolo bez pochyb odvolacieho súdu v danom čase dôvodné, súd prvej inštancie v konaní vo veci samej bol povinný vykonať riadne a náležité dokazovanie a na preukázanie naplnenia hmotnoprávnej podmienky spočívajúcej vo vážne ohrozenej, resp. vážne narušenej výchove maloletej zo strany jej matky nemohol a nemal rezignovať. Súd prvej inštancie však danú skutočnosť neskúmal a dokazovanie vo vzťahu k existencii zanedbávania a zlého zaobchádzania s maloletou zo strany jej matky nevykonal, kedy svoje rozhodnutie založil len na domnienke, že sa matka mohla na konaní jej vtedajšieho partnera p. O. aktívne alebo pasívne podieľať, na čo správne poukázala i okresná prokurátorka v odvolaní.

28. Odvolací súd považoval za potrebné zdôrazniť, že tak ako už bolo vyššie uvedené, inštitút ústavnej starostlivosti je možné využiť iba v krajnom prípade, kedy k menej invazívnym alternatívam náhradnej starostlivosti nemožno pristúpiť, pričom táto skutočnosť musí byť v konaní riadne preukázaná. K nariadeniu ústavnej starostlivosti je možné pristúpiť iba v prípade, ak nie je možné dieťa zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti alebo do pestúnskej starostlivosti. K uvedenému záveru však možno dospieť iba na základe náležite vykonaného dokazovania, ku ktorému však v danom prípade nedošlo. Súd prvej inštancie sa v tomto smere nedostatočne zaoberal možnosťou zverenia maloletej do náhradnej osobnej starostlivosti jej starej matky, ktorá o jej starostlivosť prejavila záujem, pričom odkazujúc na správu CDR F. a zistenia v nej obsiahnuté od danej možnosti bez ďalšieho upustil a pristúpil k nariadeniu ústavnej starostlivosti, predstavujúcej veľmi vážny zásah do základných ľudských práv maloletej i jej rodičov. Odvolací súd v žiadnom prípade nemá záujem zľahčovať vážnosť prejednávanej veci a ani nespochybňuje, že maloletá sa v prostredí profesionálnej náhradnej rodiny, do ktorej bola umiestnená, cíti bezpečne, spokojne, prosperujúco, že jej v profesionálnej náhradnej rodine bolo vytvorené harmonické a pokojné prostredie pre jej ďalší vývoj a vývin a že sa jej dostáva lásky

a pozornosti, ktorú v rannom detstve postrádala, avšak v tomto ohľadne zároveň považuje za potrebné apelovať na prvoinštančný súd, že i keď cieľ dosiahnutý nariadením ústavnej starostlivosti nad maloletou a jej umiestnenie do harmonickej profesionálnej náhradnej rodiny môže byť súladný s najlepším záujmom maloletej, súd prvej inštancie pri rozhodovaní nemôže opomenúť zákonom ustanovené hmotnoprávne podmienky, ktorých naplnenie je nevyhnutné na to, aby k využitiu daného inštitútu vôbec bolo možné pristúpiť. Preto má za to, že súd je povinný prioritne skúmať, či maloleté dieťa možno zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti, kedy v tomto smere musí vykonať náležité dokazovanie, ktorému musí predchádzať zisťovanie pomerov v rodine maloletého dieťaťa, či hľadanie inej vhodnej osoby, ktorej by dieťa mohlo byť zverené do náhradnej osobnej starostlivosti. Pokiaľ v dôsledku v konaní preukázaných skutočností a poznatkov k prejednávanej veci súdom nadobudnutých bude možné dospieť k záveru, že maloleté dieťa nie je možné zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti žiadnej osoby, súd je povinný sa zaoberať eventuálnou možnosťou zverenia maloletej do pestúnskej starostlivosti. Až po vyčerpaní zmienených možností je možné pristúpiť k nariadeniu ústavnej starostlivosti. V tomto smere vykonané dokazovanie nebolo dostatočné, pričom je nutné poukázať, že správa CDR F. má pre súd len informatívny, resp. pomocný charakter, jej závery však nie sú pre súd záväzné, preto i napriek odporúčaniam v správe CDR F. uvedeným má súd povinnosť zvážiť všetky iné, najmä menej invazívne a menej obmedzujúce, opatrenia. Súčasný záver súdu prvej inštancie, vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, odvolací súd považuje za tohto a takto nedostatočne zisteného skutkového stavu za predčasný.

29. Nemenej dôležitý je i chybný postup súdu prvej inštancie, kedy v odôvodnení napadnutého rozsudku poukazuje na závery vyšetrovania vo veci podozrenia p. O. zo spáchania trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby, kedy však zároveň vo vzťahu k trestnému spisu vedenému pod sp. zn. 3T/17/2024 neuviedol, ktorú časť daného spisu považuje vo vzťahu k prejednávanej veci za relevantnú a ktoré listinné dôkazy z trestného spisu použije, prípadne či pristúpi k výsluchu svedkov. Odvolací súd nemohol prehliadnúť ani procesné pochybenie súdu prvej inštancie pri vykonaní dokazovania, kedy z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súd prvej inštancie pri úvahách, ktoré ho viedli k rozhodnutiu tak ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku, vychádzal z viacerých listinných dôkazov, a to konkrétne zo správy CDR F. zo dňa 06.05.2024 a zo záznamov CDR F. zo stretnutí maloletej so starou matkou zo dňa 10.04.2024, 17.04.2024 a 10.05.2024, pričom z obsahu spisového materiálu ako i z obsahu zápisnice o pojednávaní zo dňa 25.06.2024 vyplýva, že kolízny opatrovník na dané listiny počas jeho výsluchu v postavení účastníka konania poukázal, s tým, že boli predložené do (iného) konania, vedeného pod sp. zn. 8P/25/2024, avšak do konania vedeného pod sp. zn. 8P/5/2023 ich nepripojil. Z obsahu zápisnice je zrejmé, že súd prvej inštancie zmienené listinné dôkazy v rozpore s ust. § 204 CSP nevykonal, a teda na danom pojednávaní listiny ani ich časť neprečítal a zároveň ani neoznámil ich obsah, a teda ako okresná prokurátorka v odvolaní správne namietala, účastníci konania nemali možnosť sa s predmetnými listinnými dôkazmi oboznámiť a ani sa k nim vyjadriť. Z dôvodu nesprávne vykonaného dokazovania, resp. nevykonania dokazovania, nemajú skutkové závery súdu prvej inštancie, ktoré sú prezentované v napadnutom rozhodnutí, oporu vo vykonanom dokazovaní. Postup súdu prvej inštancie predchádzajúci vydaniu meritórneho rozhodnutia, ktorým znemožnil účastníkovi konania realizáciu jeho procesných oprávnení, nemožno považovať za akceptovateľný.

30. Vo vzťahu k súdom prvej inštancie uloženej povinnosti obom rodičom prispievať na výživu maloletej vo výške 150 Eur mesačne počnúc právoplatnosťou napadnutého rozsudku v časti výroku o nariadení ústavnej starostlivosti nad maloletou, odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie postupoval správne, keď k uloženiu danej povinnosti pristúpil, keďže nariadením ústavnej starostlivosti nad maloletým dieťaťom vyživovacia povinnosť rodičov v zmysle § 81 ods. 2 Zákona o rodine nezaniká. Keďže je v prípade nariadenia ústavnej starostlivosti nad maloletou vylúčené, aby rodičia plnili vyživovaciu povinnosť vo forme osobnej starostlivosti, musí súd súčasne s rozhodnutím o umiestnení maloletej rozhodnúť aj o povinnosti platiť výživné v stanovenom rozsahu. Pri určení výšky výživného súd postupuje v zmysle ust. § 62 až 65 Zákona o rodine. Prvoinštančný súd pri ustálení výšky výživného správne vychádzal z veku ako aj celkového zdravotného stavu maloletej, ako aj z možností, schopností a majetkových pomerov rodičov. Súd prvej inštancie sa však s návrhom kolízneho opatrovníka na určenie výšky výživného na maloletú v sume 200 Eur mesačne vo vzťahu k obom povinným rodičom v odôvodnení napadnutého rozsudku bližšie nezaoberal, kedy súčasne rezignoval i na povinnosť skúmať odôvodnené potreby maloletej, ktoré musia byť v konaní náležite zistené. Po oboznámení sa s napadnutým rozsudkom má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie síce skúmal majetkové pomery

povinných rodičov maloletej resp. výšku ich priemerných mesačných čistých príjmov, avšak odvolaciemu súdu nie je zrejmé, ako napokon k určeniu výšky výživného v sume 150 mesačne vo vzťahu ku každému z povinných rodičov dospel, kedy jednak dosahovaný čistý mesačný príjem oboch povinných rodičov nie je úplne totožný a zároveň za situácie, kedy nedostatočne pristupoval k skúmaniu odôvodnených potrieb maloletej, ktorých rozsah môže byť vzhľadom na vek, zdravotný stav, predprimárne vzdelávanie, záujmy či nadanie maloletého dieťaťa rôzny. Základnou podmienkou správneho určenia vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu je vyhodnotenie nákladov na dieťa, ktoré musí reálne zodpovedať potrebám maloletého dieťaťa. Preto je potrebné vyčíslíť všetky pravidelné a nepravidelné výdavky resp. platby na dieťa, aby bola výška jeho nákladov potrebných na uspokojenie jeho potrieb jednoznačne určiteľná. Na povinnosť stabilizovať výšku nákladov na dieťa nemôže súd rezignovať.

31. Odvolací súd sa taktiež musel stotožniť s odvolacou argumentáciou okresnej prokurátorky, ktorá poukázala na skutočnosť, že súd prvej inštancie určil miesto zasielania výživného otcou maloletej a matkou maloletej v rozpore s ust. § 81 ods. 2 veta prvá Zákona o rodine. Súd pri uložení vyživovacej povinnosti povinným rodičom voči oprávnenej maloletej, ktorej sa nariaďuje ústavná starostlivosť, uloží súčasne i povinnosť rodičov výživné v rozhodnutím určenej výške poukazovať zariadeniu, do ktorého má byť maloleté dieťa umiestené. Takéto zariadenie je však potrebné vo výroku rozsudku i riadne označiť, tak aby bolo určité a zrozumiteľné, o aké zariadenie resp. platobné miesto ide a aby ho nebolo možno ho zameniť s iným. Pokiaľ súd prvej inštancie vo výrokoch II. a III. napadnutého rozhodnutia určil, že tak matka maloletej ako i otec maloletej sú povinní výživné zasielať na účet zariadenia, v ktorom maloletá je, resp. bude umiestnená, odvolací súd musel v tomto smere konštatovať, že takto formulované výroky napadnutého rozhodnutia sú neurčité, kedy nie je možné jednoznačne identifikovať platobné miesto, ktorému majú povinní rodičia výživné na maloletú v súdom určenej výške poukazovať, pretože to nie je vo výroku II. a III. explicitne vyjadrené, čoho dôsledkom je ich nevykonateľnosť.

32. V neposlednom rade odvolací súd považoval za dôležité zaoberať sa i odvolacou argumentáciou okresnej prokurátorky vo vzťahu k určenému zákazu styku matky s maloletou ako aj zákazu styku otca s maloletou. Súd prvej inštancie siahol po inštitúte predstavujúcom najzávažnejšiu formu zásahu do výkonu rodičovských práv a povinností, avšak vo vzťahu k možnosti využitia daného inštitútu nezisťoval relevantné skutočnosti, na základe ktorých by mal za preukázaný dôvod pre legitímnu ochranu záujmu maloletej, teda také konkrétne skutočnosti, o ktoré by sa tento záujem opieral a ktorý by zároveň vyvolal nevyhnutnú potrebu absolútneho obmedzenia prirodzeného kontaktu oboch rodičov s maloletou. Prvoinštančný súd vo vzťahu k zákazu styku matky s maloletou nevykonal žiadne dokazovanie a svoje rozhodnutie založil iba na konštatovaní skutočnosti, že maloletá bola vystavená v domácom prostredí násilnému konaniu, pričom nie je zrejmé, aké následky to na nej zanechalo a v akej miere sa na danom konaní podieľala matka, ktorá bude pravdepodobne čeliť trestnému stíhaniu. Odvolací súd má za to, že tak čiastočné obmedzenie ako aj úplný zákaz styku rodiča s maloletým dieťaťom je tak závažným zásahom do práv účastníkom konania, že ho nemožno založiť iba na predpoklade možného budúceho trestného stíhania matky maloletej, ako ani na domnienke, že matka maloletej sa na násilnom konaní voči maloletej možno v nejakej miere podieľala. Len samotné podozrenie ohľadne zmienených skutočností nemožno samé o sebe považovať za dostatočne odôvodňujúce záver o potrebe nevyhnutného autoritatívneho zásahu súdu do výkonu rodičovských práv a povinností tak výraznou formou, akou je zákaz styku rodiča s maloletým dieťaťom. I keď odvolací súd v danom čase pravdepodobne prítomný pasívny postoj matky k utrpeniu maloletej v žiadnom prípade neschvaľuje, kedy súčasne ani nevyklučuje možnosť, že výsledky vyšetrovania orgánov činných v trestnom konaní budú indikovať, že sa matka na atakoch zasahujúcich do fyzickej a psychickej integrity maloletej podieľala i aktívne, avšak iba na základe domnienok nepodložených výsledkami vykonaného dokazovania nemožno pristúpiť k vyvodu záveru o tom, že matka sa na uvedenom s určitosťou podieľala, a pristúpiť k tak radikálnej úprave ich vzájomných vzťahov, akou je zákaz styku. Už vôbec si nemožno bez riadne vykonaného dokazovania osvojiť predpoklad, že by sa matka na násilnom správaní vo vzťahu k maloletej v danom čase i aktívne podieľala. V čase rozhodovania súdu prvej inštancie bol z dôvodu podozrenia zo spáchania trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby väzobne stíhaný bývalý partner matky, avšak voči matke maloletej trestné stíhanie vedené nebolo. Odvolaciemu súdu preto nie je zrejmé, na akom podklade skrz opomenutie vykonania riadneho dokazovania si súd prvej inštancie osvojil záver o nutnosti pristúpenia k závažnému a radikálnemu zásahu do výkonu rodičovských práv a povinností matky, akou je siahnutie po inštitúte zákazu styku s maloletou. Za ešte prekvapivejšie odvolací súd považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie vo vzťahu k zákazu styku uloženému otcovi maloletej, ktoré prvoinštančný súd založil iba na strohom konštatovaní, že otec nemá záujem a v podstate ani žiadny

vzťah k maloletej, čo však nie je možné považovať za právne relevantný dôvod na takýto vážny zásah do výkonu rodičovských práv otca. Odvolací súd v tomto ohľadne apeluje na súd prvej inštancie, že akékoľvek obmedzenie aspektu rodinného života musí byť riadne a starostlivo odôvodnené. Odvolací súd na tomto mieste opakovane akcentuje, že tak obmedzenie styku ako aj zákaz styku rodiča s maloletým dieťaťom patria medzi najzávažnejšie zásahy do výkonu rodičovských práv a povinností a sú prípustné, len ak sledujú legitímny cieľ najlepšieho záujmu dieťaťa a sú tomuto cieľu primerané. Odvolací súd má za to, že napadnuté rozhodnutie v tejto časti vykazuje prvky arbitrárnosti a svojvoľnosti súdu, kedy zároveň nedošlo k nenaplneniu požiadavky zrozumiteľnosti a presvedčivosti súdneho rozhodnutia. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie v zmienenej časti nie je zrejme aké relevantné myšlienkové postupy a úvahy súd prvej inštancie viedli k takémuto spôsobu rozhodnutia. Právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo účastníka na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Účelom odôvodnenia rozhodnutia je vysvetliť postup súdu a dôvody jeho rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie navyše musí byť aj dostatočným podkladom pre uskutočnenie prieskumu v odvolacom konaní. Ak rozhodnutie prvoinštančného súdu neobsahuje náležitosti uvedené v § 220 ods. 2 CSP, je nepreskúmateľné. Odvolací súd teda konštatoval, že napadnuté rozhodnutie trpí i vadou nepreskúmateľnosti, keďže neobsahuje potrebné úvahy súdu, ktoré by zrozumiteľným a jasným spôsobom predostreli dôvody vysvetľujúce spôsob rozhodnutia zvoleného prvoinštančným súdom, a teda nie je možné v odvolacom konaní preskúmať správnosť jeho dôvodov, pokiaľ ide o pristúpenie súdu prvej inštancie k zákazu styku matky s maloletou ako i otca s maloletou.

33. Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné atribúty spravodlivého súdneho procesu, ktorá skutočnosť jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. I podľa konštantnej judikatúry Ústavného súdu SR (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04) „súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR je aj právo účastníka na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany; t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu“.

34. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový (skutočný) stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nepopierajú zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces, nie sú svojvoľné, neudržateľné ani prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov. Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojej judikatúre opakovane zdôraznil, že nezávislosť rozhodovania všeobecných súdov sa má uskutočňovať aj v ústavnom a zákonom procesnoprávnom rámci, ktorý predstavujú predovšetkým princípy riadneho a spravodlivého procesu. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Všeobecný súd by mal vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení rozhodnutia dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, teda na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí rovnako ako závery, ku ktorým na ich základe dospel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé. Všeobecný súd musí súčasne vychádzať z materiálnej ochrany zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov (IV. ÚS 1/2002, II. ÚS 174/04, III. ÚS 117/07, III. ÚS 332/09, I. ÚS 501/11).

35. Účelom odôvodnenia rozhodnutia predovšetkým je preukázať správnosť rozhodnutia a odôvodnenie súčasne musí byť i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutia. Nesplnenie si povinnosti súdu riadne odôvodniť svoje rozhodnutie odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia prípadných opravných prostriedkov.

36. Odvolací súd po preskúmaní rozsudku súdu prvej inštancie konštatoval nielen pochybenie v skutkových zisteniach súdu prvej inštancie, ale súčasne dospel i k záveru, že nesprávnym procesným postupom prvoinštančného súdu bolo účastníkom konania znemožnené, aby uskutočňovali im patriace práva v takej miere, že došli k porušeniu práva na spravodlivý proces. Pochybenie súdu prvej inštancie odvolací súd vzhliadol i v právnom posúdení veci, kedy síce správne zvolil ustanovenie § 81 ods. 2 Zákona o rodine, avšak nesprávne ho aplikoval. Záverom odvolací súd vyslovil názor, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie trpí vadou čiastočnej nepreskúmateľnosti keďže neobsahuje potrebné úvahy súdu, ktoré by zrozumiteľným a jasným spôsobom predostreli dôvody vysvetľujúce spôsob rozhodnutia zvoleného prvoinštančným súdom, a teda nie je možné v odvolacom konaní preskúmať

správnosť jeho dôvodov, pokiaľ ide o zákaz styku tak matky s maloletou ako i zákaz styku otca s maloletou, a zároveň o ustálenie výšky výživného na maloletú.

37. V súhrne vzhľadom na uvádzané sa tak vec dostala do takej polohy, v ktorej by náprava pochybení súdu prvej inštancie vyžadovala takú mieru ingerencie odvolacieho súdu, ktorá by v skutočnosti mala za následok aj nahrádzanie činnosti súdu prvej inštancie (úlohou odvolacích súdov napriek preneseniu na ne určitých činností vyžadovaných skôr od súdov prvej inštancie je totiž stále prieskum správnosti rozhodnutí súdov prvej inštancie s prípadným doplnením dokazovania).

38. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP v napadnutej časti zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec mu vrátil v tomto rozsahu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

39. Súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu po vrátení veci doplní dokazovanie v naznačenom smere, a síce k možnosti zverenia maloletej do osobnej starostlivosti matky, resp. rodičov, zistenia ich záujmu a pomerov, následne možnosti zverenia do náhradnej osobnej starostlivosti do úvahy prichádzajúcich osôb ako i do pestúnskej starostlivosti. Pokiaľ z výsledkov vykonaného dokazovania bude mať za preukázané, že k uvedeným formám osobnej starostlivosti, resp. náhradnej osobnej starostlivosti v prípade maloletej nie je možné pristúpiť, bude ďalej postupovať v súlade s ust. 54 ods. 1 a 2 Zákona o rodine a siahne po využití inštitútu ústavnej starostlivosti, kedy svoje rozhodnutie i náležite odôvodní. V prípade zverenia maloletej do niektorej z foriem náhradnej starostlivosti súd prvej inštancie zároveň doplní dokazovanie i vo vzťahu k určeniu výšky výživného, kedy ustáli nie len príjmy a výdavky oboch rodičov, ale najmä bude skúmať odôvodnené potreby maloletej. V neposlednom rade súd prvej inštancie vykoná riadne dokazovanie k otázke úpravy styku maloletej s oboma rodičmi, kedy ku krajnému riešeniu obmedzenia styku prípadne úplného zákazu styku rodičov s maloletou siahne iba v prípade, že túto potrebu budú indikovať výsledky vykonaného dokazovania. Následne po zvážení všetkých preukázaných okolností daného prípadu súd prvej inštancie vo veci opätovne rozhodne a svoje rozhodnutie i náležite v súlade s § 220 ods. 2 CSP riadne odôvodní.

40. V novom rozhodnutí vo veci samej súd prvej inštancie opätovne rozhodne o trovách prvoinštančného konania a v súlade s § 396 ods. 3 CSP rozhodne aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania.

41. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).